

Ο Μοναχός δεν μπόρεσε να αναγνωρίσει τον γνωστό του Γέροντα που βρισκόταν σε εκστατική κατάσταση!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Σχέδιο Ιωάννη Βράνου.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κόπος και παράκληση μοναχού

Κάποτε συνάντησε στο καλντερίμι νέος μοναχός καθισμένον ένα Γέροντα.

Είχε στον ώμο του ένα βαρύ σακίδιο και στο χέρι το κομποσχοίνι.

Το πρόσωπό του ήταν φωτεινό. Οι οφθαλμοί του πλήρεις δακρύων, όλος ήταν κάθιδρος και κατάκοπος αλλά χαρωπός, γλυκός και αλλοιωμένος.

Πλησίασε ο νέος μοναχός, τον χαιρέτησε λέγοντας «ευλογείτε», ο Γέροντας απάντησε «ο Κύριος».

Ο νέος του έβαλε μετάνοια ζητώντας την ευχή του.

Τόλμησε να τον ρωτήσει: «Πάτερ, ποιος είσθε, πού μένετε»

Είπε το όνομά του, «Γερόντιος», και που μένει.

Εξεπλάγη ακόμη περισσότερο ο μοναχός, διότι ενώ ήταν πολύ γνωστός του, δεν μπόρεσε σ' αυτή την μακαρία και εκστατική κατάσταση να τον αναγνώριση.

Κατά το πλήθος των κόπων του (γέρων 75 ετών και άνω σήκωνε φορτίο 40 κιλών) οι παρακλήσεις της Παναγίας μας εύφραναν την ψυχή του.

Απόσπασμα από το βιβλίο «Από την ασκητική και ησυχαστική αγιορείτικη παράδοση», Άγιον Όρος 2011.

<https://bit.ly/3ErLcEg>